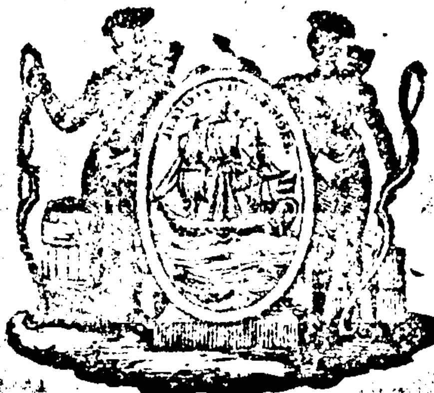
No. 143. Ao. 1850.

Donderdag, 28 November.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD,

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 27 November 1850.

(19735) Alzoo de weduwe M. N. Monsanto qq. Boedel S. H. de Meza, aan welken is toebehoorende de Grond *Rama*, zich bij rekest tot het Gouvernement heeft gewend, met verzoek om den slaaf *Gustino*, oud 52 jaren, waarvan de moeder onbekend is, van den naam van dat effect af-, op dien van A. de Mesach voor den vrydom over te doen schrijven.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten redenen van bezwaar daartegen te hebben, in de gelegenheid gesteld, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie aanteekening ter Gouvernements-Secretarie te doen.

De Gouvernements-Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

Nieuwstijdingen.

Fransche post.

Parijs, 6 October.

Men merkt op, dat de arbeidende bevolking, die in den laatsten tijd den loop der zaken in de staatkundige wereld, met eene zekere onverschilligheid had gadegeslagen, thans van houding begint te veranderen. Zij is nog altijd rustig, en er heeft nog weinig gisting plaats, maar evenwel begint het volk zich met levendige en steeds klimmende belangstelling met de gebeurtenissen van den dag te bemoeijen, die te bespreken, te gispen of te prijzen. De drukpers heeft voor een groot gedeelte tot dit resultaat bijgedragen. De talrijke door den president der republiek gehouden en nog te houden revues, met al hetgeen daarbij voorvalt; de vervolgingen waaraan de drukpers bloot staat; de dagbladen die in beslag zijn genomen en de inbeslagnemingen, die men meent dat voorbereid worden; de strengheid waarmede men eischt, dat alle artikelen in de dagbladen met den naam der schrijvers onderteekend worden; de hoogst bekrompen wijze waarmede men met de heffing van het zegelregt op de dagbladen in de hoofdstad, maar in het bijzonder in de departementen, te werk gaat, dat alles en nog menige andere oorzaak, wekt de bevolking uit haren slaap, en doet eene zekere verbittering ontstaan. Alles is echter, zoo als reeds gezegd, nog kalm en rustig.

Van de andere zijde meent men op te merken, dat het Elysée zijne eischen iets minder hoog begint te stellen. Het wekte veler aandacht, dat de leden der zoogenaamde *December-partij* (welke, gelijk men weet, onder beschuldiging liggen van Lodewijk Napoleon op alle zijne reizen en togten te vergezellen met het doel om overal den toon aan te geven door het slaken van den kreet *leve de keizer!*) gisteren te Rueil, waar eene lijkdienst gevierd werd voor de overleden koningin Hortense, niet meer langs den weg, dien Lodewijk Napoleon nam, *leve de keizer!* riepen, maar wel: *leve het levenslange consulaatschap!* Velen zien met verlangen de opening der wetgevende vergadering te gemoet, daar zij vertrouwen, dat dit ligchaam veel kwaad zal kunnen verhoeden.

— Men meent te weten, dat generaal de la Hitte, de minister van buitenlandsche zaken, voor de beleediging, den Franschen consul te Pernambuco aangedaan, de volgende voldoening geëischt heeft:

»De gouverneur der provincie, die den consul Sentis beleedigd heeft, moet afgezet worden, de heer Sentis zal met een Fransch fregat teruggebragt worden en met de gewone saluutschoten en eerbewijzen moeten worden begroet, de Fransche vlag moet plegtig geheschen worden onder het gebulder van het geschut der forten en in tegenwoordigheid van het geheele onder de wapenen staande garnizoen van Pernambuco.

Engelsche post.

Londen, 10 October.

Jl. Woensdag zijn te Portsmouth, in tegenwoordigheid van de lords der admiraliteit, proeven genomen met eene substantie, uitgevonden door zekeren heer Walter en bestemd om op de ijzeren oorlogs-stoomschepen toegepast te worden. Deze compositie heeft den naam van *Kamptulicon* ontvangen; van het fregat *Excellent* werden 32 schoten gelost op een daarmede voorzien blad ijzer. De proef is volkomen gelukt; de eigenschap dezer compositie is, dat zij het ijzer belet te scheuren.

— De republiek St. Domingo, op het eiland Haiti, heeft een tractaat van vriendschap, handel en scheepvaart gesloten met Groot-Brittannie; het is op 6 Mei jl. voor de republiek geteekend door den heer J. M. Medrano en voor Engeland door sir R. H. Schomburgk. Het moest binnen die maanden geratificeerd worden, terwijl de tijd van duur op 10 jaren bepaald is. Dit traktaat is op ruime schaal van reciprociteit gebaseerd. St. Domingo onderwerpt zich voorts aan het regt van onderzoek, uitteoefenen door de Engelsche oorlogschepen, ten einde den slavenhandel te keer te gaan. Schepen van St. Domingo, wegens slavenhandel opgebragt wordende, zullen door de autoriteiten der republiek gevonnisd worden.

— In Nieuw Brunswijk (Engelsch Amerika) heeft men eene loodmijn ontdekt van groote uitgestrektheid en zeer belangrijke diepte. De looderts, die uit deze mijn gegraven wordt, is bijna in het geheel met geene vreemde bestanddeelen vermengd, erwijl die, welke uit andere mijnen verkregen wordt, eene zuivering moet ondergaan, waardoor bijna 80 pCt. er van verloren gaat. Hier te Londen zijn 100 kwint. van dat erts ter bezigtiging aangevoerd; ook heeft zich reeds eene maatschappij gevormd om de mijn te ontginnen.

Italie.

Welken indruk de verordeningen van den groothertog van Toscane, met opzigt tot de constitutie en de drukpers in Sardinie, te weeg gebragt hebben, kan men nagaan uit het volgend artikel van het half-officiele Turinsche dagblad *la Croce di Savoya*:

Voortaan staan wij geheel alleen in Italie. Wij alleen hebben eene verstandige regering, wij alleen genieten vrijheid van spreken, wij alleen hebben eenen vorst die eerlijk en ter goeder trouw is, wij alleen in geheel Italie zijn in het bezit der vrijheid, hoewel wij niet de eenige zijn die haar vereeren: want de sidderende handen van ellendige ministers zijn niet vermogend om in de harten onzer broeders, van Palermo tot Venetie, den vurigen wensch te verstikken, om hunne vrijheid en hunne regten weder te heroveren. De Bologna's en Baldasseroni's mogen, als slaven van den vreemdeling, voor Oostenrijks voeten nederknielen, om over hunne medeburgers te heerschen; maar, wel verre van de bolwerken van het despotismus weder op te bouwen, hebben zij slechts aan de monarchie, welke zij waanden te dienen, den laatsten slag toegebragt. Zoodra de Toscaansche verordeningen bij onze regering bekend waren geworden, zegt men dat een doorluchtige mond deze woorden sprak: »Hoe meer anderen hunne eeden breken, des te meer zal ik aan den mijnen getrouw blijven. Liever zal ik de kroon nederleggen, dan mijnen eed schenden!" En het volk kent die woorden, het herhaalt ze, met zegeningen over hem die ze uitsprak; en geheel Italie zal ze herhalen. De in Moncalieri uitgesproken woorden zullen als een vreeselijk vonnis in het paleis Pitti weergalmen, en te Schönbrunn zal men zich daarover niet verheugen.

Duitsche post.

Van den Rijn, 10 October.

Het is algemeen bekend, dat men in Oostenrijk niet gewoon is, veel acht te slaan op de meening des publieks. Uit deze omstandigheid kan men nagaan, in welk eene verlegenheid de Oostenrijksche regering zich thans bevindt, daar zij gedwongen wordt, zich aan de openbare meening te storen en wel in eene kwestie, die voor Oostenrijk een levensvraag is, namelijk het crediet.

Zoo lang de oorlog zich tot Hongarije, tot Lombardije bepaalde, hield zich dit crediet tamelijk wel staande, ofschoon de toestand der financien allerhagchelijkst was; maar toen er nu voor eenige dagen aan de beurs van een' oorlog met Pruissen gerept werd, was de schrik zoo groot, zoo algemeen, dat de koers van het zilver eensklaps tot negentien ten honderd rees.

De regering vond zich dus genoodzaakt de gemoederen door eene bekendmaking gerust te stellen welke het geheim van hare politiek blootstelt, en aantoont dat het kabinet van Weenen met zijne

dreigende taal nooit iets anders bedoelde dan Pruissen schrik aan te jagen.

Dit voorval op de beurs zal goede gevolgen hebben, het is eene waarschuwing voor het kabinet, dat het eerste schot dat tegen Pruissen zou vallen, ook het crediet van Oostenrijk den doodsteek zou geven en het kan immers nu reeds in tijd van vrede zich niet staande houden, zoo uitgeput zijn al zijne middelen, niet alleen voor het tegenwoordige, maar ook voor een lange toekomst. Wat zou het zijn als de oorlog de lasten verdubbelde, die nu reeds het volk niet bijeen brengen kan, en onder welke het schier bezwijken moet?

Neen, eerbied voor het regt is bij de Duitsche vorsten geen waarborg des vredes, maar wat ons gerust stelt, is de materieele onmogelijkheid waarin zich de reactionnaire mogendheden bevinden, om hunne plannen door te zetten. En des te grooter vinden wij hunne dwaasheid, daar zij die onmogelijkheid maar al te goed kennen, en in weerwil daarvan, hun gezag door bedreigingen bloot stellen, van welke iedereen wel weet, dat het woorden in den wind zijn.

De tijdingen uit Kassel zijn van een bijna ongeloofelijken inhoud. De hoogere officieren van het leger en de leden van het geregtshof, welke als afgevaardigden van alle bezadigde burgers en militairen naar Wilhelmstad gegaan waren, om den keurvorst onder het oog te brengen, met welke gevaren zijne halstarrigheid hem zelven en zijn volk bedreigde, en hem te smeeken tot betere denkbeelden terug te keeren, zijn onverrigter zake te Kassel teruggekomen.

Het is meer dan waarschijnlijk, dat de bond den keurvorst aan zijn lot zal moeten overlaten uit gebrek aan dwangmiddelen.

Indien men aan de half officieele dagbladen van Berlijn geloof mag slaan, dan zou Radowitz weldra even zoo wel voor Sleeswijk Holstein als voor de Hessische grondwet het harnas aantrekken; maar wij gelooven die dagbladen niet, een ezel stoot zich geen tweemaal aan een steen, en dit zou zelfs de derdemaal wezen.

Berlijn, 12 October.

Het u reeds medegedeelde gerucht eener zamenwerking van Pruissen en Oostenrijk in Hessen, wint meer en meer veld en is geenszins in tegenspraak met de groote toerustingen, die van weerszijden gemaakt worden. Welke bestemming de naar de provincie Saksen gedirigeerde troepen eigenlijk hebben, laat zich voor als nog niet met zekerheid bepalen. Wel het waarschijnlijkste is, dat het voornemen der te Frankfort verbondene regeringen, om eenzijdig in Keurhessen te interveniëren en de aangelegenheden aldaar naar hun eigen zin en hunne bijzondere plannen te regelen, daarvan de naaste oorzaak is. In dit opzigt is voor eenige dagen het bevel naar Frankfort gezonden, dat zoodra bondstroepen een voet over de Hessische grenzen zetten, de in de nabijheid dier stad geconcentreerde Pruissische troepen in Keurhessen moeten binnenrukken. Te gelijk neemt echter mede het gevoelen de overhand, dat het bij al de spanning die tusschen Oostenrijk en Pruissen bestaat, er juist op het oogenblik, waarop eene botsing onvermijdelijk schijnt, eene overeenkomst tusschen de beide groote Duitsche mogendheden zal plaats hebben. Men verzekert van verschillende kanten, dat Oostenrijk niet voornemens is, de zaak tot het uiterste te drijven en dat deszelfs taal in den laatsten tijd veel gematigder is geworden. Er moeten dezer dagen uit Weenen voorstellen tot eene overeenkomst, in de Hessische kwestie aangekomen zijn, die daarop neerkomen, dat Oostenrijk en Pruissen gemeenschappelijk in het keurvorstendom interveniëren, de orde aldaar herstellen en het geschil tusschen de regering en de standen zullen vereffenen. Indien eene schikking tot stand mogt komen, dan zou de bestemming van het geconcentreerde korps eene geheel andere zijn, dan het dusverre den schijn had.

Publieke Veilingen.

Door en ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS.

Dingsdag, den 26sten dezer.

Het Huis en Erf, gelegen aan de Keizerstraat, La. A. No. 159. ƒ1000.— G. P. Emanuels qq.

Het Huis en Erf, gelegen op den hoek van de Watermolen en Keizerstraten La A No. 211. ƒ2,750.— G. P. Emanuels qq.

Het Huis en Erf, gelegen aan de Watermolenstraat La. A No. 212. ƒ2,200.— J. J. Bennernagel.

Het Huis en Erf, gelegen aan de Heerenstraat, La A No. 92. ƒ875.— C. E. Picorne.

Het Huis en Erf, gelegen aan de Steenbakkersgracht La E No. 96. ƒ285.— J. Robles Mz. qq. Allen aankomende den boedel J. P. Tavares.

SCHEEPVAART.

UITGEKLAARD.

Den 26sten dezer, de Nd. Am. Brik Spartan, kapt. W. P. Lander, naar Boston, lading: 238 vaten Melassie, 26 vaten en 12 blomvaten Suiker en 6585 ponden Kwassiehout.

Den 27sten, de Engelsche schoener Waterloo, kapt. William Brigge, naar Demerarij, lading: 30 vaten Suiker en 12 vaten Melassie.

SCHEPEN IN LADING.

Naar Amsterdam.

Concordia, kapt. J. C. Londt Hz., adres bij J. P. Haase. Jr. Sluit 30 dezer.

West-Indie, kapt. T. D. Lieuwen, adres bij C. J. Leijsner. Sluit 3 December.

Susanna, kapt. G. D. Visser, adres bij J. J. Leijsner. Sluit 10 December.

Jeantine, kapt. J. H. Renken, adres bij Gisius en Co.

Noord-Holland, kapt. F. C. Overeem, adres bij Gisius en Co.

Goede Vrede, kapt. J. H. Wit, adres bij H. Degenhard.

Anna Elisabeth, kapt. K. B. de Weerd, adres bij Gisius en Co.

Phœnix, kapt. de Beer, adres bij Gisius en Co.

Amicitia, kapt B. J. Wijgers, adres bij Gisius en Co.

Harlingen, kapt. R. L. Schaap, adres bij Gisius en Co.

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.